

TWO Chapter 557 ปัญหาที่ดินแดนสอดคล้อง

“เกี่ยวกับนครรัฐหฺยุนหนานล่ะ? พวกเขามีข้อบกพร่องอะไร?” โอหยางโซวถาม

เขตแดนของมณฑลกว่าครึ่งเป็นชายแดนของประเทศ ที่ทางเหนือเป็นทิเบตและมณฑลเสฉวน นอกจากนี้ ด้วยภูมิประเทศของมัน ทำให้มันง่ายต่อการป้องกันและยากต่อการโจมตี ภัยคุกคามอย่างเดียวกันคือ ดินแดนสอดคล้องและดินแดนซานไห่

แน่นอนว่า เมื่อมีข้อดีก็ย่อมมีข้อเสีย

ภูมิศาสตร์ที่ยอดเยี่ยมนี่ จะจำกัดความสามารถในการขยายตัวของพวกเขาเอง

ดังนั้น ตั้งแต่ที่นครรัฐหฺยุนหนานจัดตั้งขึ้น เป้าหมายหลักของพวกเขาจึงมีเพียงการป้องกันเขตแดนของตัวเองเท่านั้น ซึ่งคล้ายๆกับเป้าหมายหลักของนครรัฐทั่วไป

มันดูเหมือนว่า ทางเดียวที่จะได้รับนครรัฐหฺยุนหนานก็คือ การโจมตีด้วยกำลังทั้งหมด

“พวกเขามีจุดอ่อน 2 ประการ” จางยี้ยังคงไม่สะทกสะท้าน “ประการแรก พวกเขาขาดผู้นำอย่างหยวนผิงหรือซีเหมินต้ากวนเหริน, ประการที่สอง ในด้านภูมิศาสตร์ พวกเขาไม่ได้เชื่อมต่อกับอีก 3 นครรัฐ พวกเขาจึงโดดเดี่ยวอย่างสิ้นเชิง”

โอหยางโชวสังเกตเห็นว่า จางยี้เลือกกล่าวถึงจุดอ่อนแทนข้อบกพร่อง

“ข้าไม่รู้สิกว่า ทั้งสองข้อจะเป็นจุดอ่อนของพวกเขา” โอหยางโชวส่ายหัว ขณะที่เขาเสนอความคิดที่แตกต่างออกไป “ถ้าแยกกัน มันจะกลายเป็นจุดอ่อน แต่เมื่อจุดอ่อนทั้งสองมาอยู่ร่วมกัน มันจะกลายเป็นจุดแข็งแทน พันธมิตรสามารถมีผู้ปกครองหลายคนได้ หากพวกเขารักษาเสถียรภาพและไม่เปลี่ยนแปลงกลยุทธ์ มันก็จะเป็นเรื่องยากสำหรับพวกเราที่จะโจมตี”

“ท่านลอร์ดทรงสติปัญญายิ่งนัก!” จางยี้กล่าวสรรเสริญอีกครั้ง

“สำหรับนครรัฐหยุนหนาน วัดหากลุ่มสามารถเพิ่มพวกเขาเป็นเป้าหมายได้ อย่างไรก็ตาม พวกเราจะปล่อยให้ดินแดนสอดคลองเป็นผู้ดำเนินกลยุทธ์หลัก พวกเราจึงไม่จำเป็นต้องใส่ใจมากเกินไปนัก” โอหยางโชวสั่งการ

โอหยางโชวต้องการให้ความเคารพต่อพันธมิตรของเขา ไปฮั่ว อย่างเพียงพอ

ไม่ว่าอย่างไร จังหวัดคุนหมิงก็เชื่อมต่อกับนครรัฐหยุนหนานอย่างแท้จริง สำหรับวิธีที่จะจัดการกับพวกเขา ไปฮั่วอาจจะมีคำตอบอยู่ภายในใจแล้ว

ดังนั้น ดินแดนซานไห่จึงไม่สามารถจะข้ามดินแดนสอดคลอง ไปดำเนินการกับนครรัฐหยุนหนานโดยตรงได้ หากทำเช่นนั้น ผลประโยชน์ของพวกเขาจะทับซ้อนกัน และมันจะทำให้ไปฮั่วตกอยู่ในจุดที่ลำบากใจ

จะดีที่สุดถ้าทั้ง 2 ฝ่าย ทำงานร่วมกัน

ฐานของกองทัพมังกรอยู่ทางตะวันตก ขณะที่พวกเขาอยู่ที่นั่น ประการแรก พวกเขาจะสามารถเก็บรวบรวมข่าวกรองได้, ประการที่สอง เมื่อสงครามเกิดขึ้น พวกเขาสามารถช่วยดินแดนสอดคลองโจมตีนครรัฐหยุนหนานได้

ในอนาคต ปัญหาการจัดการกับนครรัฐหฺยุนหนาน จะเป็นเรื่องที่ทำให้ทั้ง 2 ฝ่าย มีปัญหาและขัดแย้งกันอย่างแน่นอน

มีข่าวกระจายออกไปว่า ดินแดนซานไห่ไต้ยึดครองจังหวัดเจิ้นอ้าน พร้อมกับกลืนกินเชลยศึกไปอีก 90,000 คน แน่แน่นอนว่า ภายในดินแดนสอดคล้องจะมีคนไม่มีความสุข

จากมุมมองของพวกเขา พวกเขาสูญเสียอย่างหนักในการป้องกันกองกำลังทางตะวันตกของกองทัพประเทศไท่ผิงเดิม แต่สุดท้ายแล้ว พวกเขาก็เสียสละโดยไม่ได้รับผลประโยชน์อะไร

ในทางกลับกัน ดินแดนซานไห่โจมตีเพียงครั้งเดียว และตั้งผลไม้ทั้งหมดจากต้นไป

หากกองพลทหารของลั่วซีสินไม่ได้ช่วยดินแดนสอดคล้องเขายึดจังหวัดคุนหมิงอย่างรวดเร็ว จนทำให้บ้านของพวกเขาสงบลง อารมณ์ของคนเหล่านี้จะรุนแรงยิ่งกว่านี้

แม้ว่าโอหยางโซวจะไม่รู้สึคดีบาปเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่มันก็เพียงพอที่จะทำให้เขาระมัดระวังมากขึ้น

ในประวัติศาสตร์ พันธมิตรจำนวนมากแยกตัวออกจากกัน เนื่องจากปัญหาทางผลประโยชน์

แม้โอหยางโซวจะเชื่อว่า ไปฮั่วและเขาจะสามารถควบคุมความขัดแย้งได้ แต่พวกเขาก็ไม่สามารถจะหยุดความคิดและความประหลาดของ ผู้ใต้บังคับบัญชาของพวกเขาได้

คิดเกี่ยวกับมันอย่างลึกซึ้ง มันเกี่ยวข้องกับการยื่นขึ้นของดินแดนสอดคลอง
ในอนาคต

ไปฮัวไมใช่หมู่หลานเยว่ และดินแดนสอดคลองไม่ใช่เมืองหมู่หลาน ดังนั้น มันจึง
เป็นไปได้เลย ที่พวกเขาจะยอมมาอยู่ภายใต้การปกครองของดินแดนซาน
ไห่โดยตรง

ผลประโยชน์ของดินแดนสอดคลองไม่ได้มีเพียงไปฮัวเป็นตัวแทนเท่านั้น มัน
มีกลุ่มที่ทำหน้าที่ดูแลผลประโยชน์อยู่ แม้แต่ศาลาฉิงเฟิงก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับ
เรื่องนี้

การจัดการกับเรื่องนี้ จึงค่อนข้างจะเป็นปัญหาใหญ่

“ในการประชุมประจำปีครั้งถัดไป ข้าควรจะพูดคุยเรื่องนี้กับไปฮัวให้
ชัดเจน”

โอหยางโซวถอนหายใจเล็กน้อย

จางยี่พยักหน้าและกล่าวว่า “นอกเหนือจากนครรัฐทั้งสี่แล้ว ที่จริงยังมีกลุ่ม
ที่ห้า ที่จ้องมองมายังดินแดนซานไห่ของพวกเราจากภายนอก เช่นเดียวกัน
แคว้นฉีในยุคเลียดก๊ก”

“ท่านหมายถึงพันธมิตรหยานหวง?” โอหยางโซวถาม

“สำหรับดินแดนซานไห่ พันธมิตรหยานหวงเป็นการคงอยู่ที่ไม่สามารถจะ
ละเลยได้ในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อพวกเราขยายออกไปอย่าง
ต่อเนื่อง ความขัดแย้งระหว่างทั้ง 2 ฝ่าย จะแพร่กระจายออกไปทั่วประเทศ
ทุรกัณดาร์ในแผนที่หลัก ตราบเท่าที่ดินแดนซานไห่กำราบนครรัฐทั้งสี่ได้

สำเร็จ พวกเราก็จะต้องต่อสู้กับมณฑลเสฉวนและมณฑลจิงฉู่ ดังนั้น ข้ารู้สึก
ว่า พวกเขาจะไม่เพียงเฝ้าดูโดยไม่ทำอะไรเลย ขณะที่พวกเราทำลาย
สถานการณ์นี้”

คำกล่าวของจางยีทำให้โอหยางโชวกังวล

ก่อนหน้านี้ ขณะที่ดินแดนซานไห่กำลังเข้ายึดครองแอ่งเหลียนโจว
พันธมิตรหยานหวงก็ได้เข้ามาแทรกแซง

การร่วมมือกับนครรัฐทั้งสี่ เพื่อควบคุมการขยายตัวของดินแดนซานไห่ จะ
เป็นการเคลื่อนไหวที่ดีสำหรับพันธมิตรหยานหวง

ต่อจากนี้ หากดินแดนซานไห่และพันธมิตรหยานหวงทำสงครามกันอีกครั้ง
ในพื้นที่ของนครรัฐทั้งสี่ ใครจะรู้ว่า ฝ่ายใดจะเป็นผู้หัวเราะในท้ายที่สุด

การโจมตีได้กลับไม่ใช่สไตร์ของโอหยางโชว

“เนื่องจากพวกเราสังเกตเห็นภัยคุกคามจากพันธมิตรหยานหวงแล้ว มันจึง
ถึงเวลาที่แล้วที่วัดหงหลู่จะเคลื่อนไหว เมื่อเทียบกับพวกเรา สมาชิก
พันธมิตรหยานหวงเองก็มีปัญหาภายในพื้นที่ของพวกเขา” โอหยางโชวยิ้ม
“ไม่มีเหตุผลใดที่พวกเราจะต้องยอมให้พวกเขาพัฒนาอย่างสงบ และปล่อยให้
ให้พวกเขาเข้ามาแทรกแซงเรื่องของพวกเราง่ายๆ”

“ข้าเข้าใจแล้วขอรับ!” จางยียกหน้า

“จัดสำคัญก็คือ ดินแดนอาซูราและดินแดนไบไม้ร่วง พยายามอย่างที่สุด เพื่อ
ทำลายความสัมพันธ์ของพวกเขา” โอหยางโชวกล่าว

ดินแดนอาซูราของซาโพนและดินแดนใบไม้ร่วงของเพียวหลังฮวนอยู่ใน
มณฑลเดียวกัน ตอนกลางของมณฑลมีเพียงเมืองหลวงเสียนหยางและฉาง
อานเท่านั้นที่ขวางเส้นทางระหว่างพวกเขาอยู่ หากพวกเขาสร้างปัญหาให้กับ
เมืองหลวงเหล่านี้ มันคงจะเป็นการตัดสินใจที่โง่เขลา

เรื่องของเรื่องก็คือ สงครามครั้งใหญ่ในมณฑลจงหยวนยังไม่จบลง
นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับอิทธิพลที่ตกต่ำลงของซาโพนในปัจจุบัน เพียวหลัง
ฮวนนำหน้าเขา ใครจะรู้ว่า ซาโพนผู้ซึ่งชื่นชอบการเอาชนะ รู้สึกอย่างไร
ในตอนนี้

ในปีใหม่ที่จะมาถึงนี้ งานหลวงพร้อมกับซีอองป้าที่ทำงานร่วมกัน คงจะ
สามารถทำลายกลุ่มกบฏหวงเฉาได้สำเร็จ จากกลุ่มกบฏที่สี่ จะเหลือเพียง
แคว้นจางฉู่เท่านั้นที่ยังคงยืนอยู่ในเขตทุรกันดารได้

นี่เป็นเรื่องที่น่าอึดอัดใจอย่างมากสำหรับซุนเซินจุนและเพียวหลังฮวน

แต่น่าเสียดาย พวกเขาไม่มีกองทัพที่แข็งแกร่งเพียงพอ ดังนั้น แม้ว่าพวกเขา
จะรู้สึกอึดอัด แต่พวกเขาก็ไม่สามารถจะเคลื่อนไหวได้มากนัก

เมื่อเห็นว่า ปีที่ 3 กำลังจะมาถึง ตี๋เฉินก็ได้หยุดแผนการโจมตีแคว้นจางฉู่ไว้
ชั่วคราว ทุกอย่างจะถูกเดินเนินการอีกครั้งหลังปีใหม่

TWO Chapter 558 รางวัลสิ้นปีของโกอา

ส่วนที่ทำให้ทุกคนช่วยไม่ได้ก็คือ ฤดูหนาวทางเหนือที่จะรุนแรงกว่าที่อื่นๆ ชุนเฉินจุนและตีฉินมีเวลาเหลือเพียงเล็กน้อยเท่านั้น นอกจากนี้ หากลากเรื่องนี้จนฤดูหนาวที่แท้จริงมาถึง แน่แน่นอนว่าพวกเขาจะไม่สามารถใช้กำลังทหารได้

ถ้ามันเกิดขึ้น แคว้นจางฉู่ก็จะสามารถหลบเลี่ยงความเสียหายได้ ใครจะรู้ว่ามันจะมีอะไรเกิดขึ้นบ้างในเขตทุรกันดารหลังปีใหม่

ในช่วงท้ายของการสนทนา โอหยางโซวมองไปที่จางยี่และกล่าวติดตลกอย่างจริงจังว่า “ปีใหม่ วัดหงหลู่จะเป็นศูนย์กลางของทุกสิ่ง ข้าหวังว่า พวกท่านจะทำให้มันแสดงผลลัพธ์ดีๆออกมา”

“พวกเราจะไม่ทำให้ท่านลอร์ดผิดหวัง!”

จางยี่สัญญาอย่างเคร่งครัด เขาเป็นคนที่จริงจังและเต็มไปด้วยอารมณ์

.....

โกอา ปีที่ 2 เดือนที่ 12 วันที่ 29

ประกาศจากระบบ ดังขึ้นทั่วทั้งประเทศจีน

“ประกาศจากระบบ : ชิ้นส่วนข้อมูลแรก ได้ปรากฏขึ้นครบหนึ่งปีอย่างเป็นทางการแล้ว ในหนึ่งปีนี้ ลอร์ดที่มีคุณูปการในการกวาดล้างกลุ่มกบฏจะถูก

เรียงลำดับและได้รับรางวัล สำหรับรายละเอียดเฉพาะ ผู้เล่นโปรดตรวจสอบด้วยตัวเอง”

ช่วงเวลาที่เหมาะสมดังขึ้น เหล่าผู้เล่นก็เข้ามาให้ความสนใจ

ตอนนี้ ทุกคนรู้แล้วว่า นอกเหนือจากรางวัลที่พวกเขาได้รับจากการทำลายกลุ่มกบฏแล้ว พวกเขายังจะได้รับรางวัลสิ้นปีอีก สิ่งนี้ทำให้เหล่าผู้เล่นตกตะลึง โดยเฉพาะผู้เล่นนักผจญภัย พวกเขาเป็นไปด้วยความอิจฉา

วิธีการรับรางวัลนี้มีรูปแบบคล้ายกับรูปแบบในแผนที่สมรภูมิ

โกอาจะคำนวณคุณูปการของลอร์ด ในการโจมตีกลุ่มกบฏทั้งสิ้น หลังจากนั้นโกอาจะเปลี่ยนคุณูปการเหล่านั้น เป็นคะแนนการกุศล

ในขณะเดียวกัน 3 อันดับแรก ยังจะได้รับรางวัลพิเศษ

โกอาจะส่งมอบรางวัลพิเศษให้กับพวกเขา โดยที่ไม่เปิดเผยมันต่อสาธารณะ และทุกคนต้องเข้าใจว่า รางวัลของอันดับแรก, อันดับที่สอง และอันดับที่สาม จะแตกต่างกันตามลำดับของพวกเขาด้วย

โอหยางโซเปิดตารางการจัดอันดับสิ้นปี

1	ฉีเยว่หฺวู่ยี่	85,000 แต้ม
2	ตี้เฉิน	75,000 แต้ม
3	จานกลาง	68,000 แต้ม
4	สี่อั่งป้า	55,000 แต้ม

- 5 ไปฮั่ว 30,000 แท้ม
- 6 ชุนเฉินจุน 27,000 แท้ม
- 7 เพียวหลิงฮวน 25,000 แท้ม
- 8 ฟ่านเถียนฟูตี้ 20,000 แท้ม
- 9 ซีเว่ยอ้านหู่ 18,000 แท้ม
- 10 หยูเตี่ยว 15,000 แท้ม

ตามที่คาดไว้ ดินแดนซานไห่ใต้เขายึดครองประเทศไทยฝั่งทั้งหมดเพียงลำพัง พวกเขาจึงถือได้ว่าประสบความสำเร็จมากที่สุด

คะแนนคุณูปการ 85,000 แท้ม เทียบได้กับรางวัลที่ได้รับจากแผนที่สมรภูมิ ครั้งหนึ่ง

ที่ตามหลังเขามาอย่างใกล้ชิดก็คือ ตี๋ฉิน ผู้ซึ่งนำกองทัพพันธมิตรขิงตู ทำลายกลุ่มกบฏหวงจิน ถ้าเขาไม่ได้นำกองทัพพันธมิตร แต่นำเพียงกองทัพของตัวเอง ด้วยวิธีที่มีประสิทธิภาพสูงของเขา คุณูปการของเขาอาจจะมากกว่าโอหยางโซ่มาก

อันดับที่ 3 คือ จานหลง ผู้ซึ่งนำกองทัพพันธมิตรโจมตีกกลุ่มกบฏหวงเฉา ในช่วงสุดท้าย เขาร่วมมือกับสี่อ้งป้า ทำลายแคว้นฉีที่กลุ่มกบฏหวงเฉาก่อตั้งขึ้น

และสี่อ้งป้าที่ร่วมมือกับจานหลงก็ได้รับอันดับที่ 4

สำหรับไปฮัว, ชุนเฉินจุน และเพียวหลิงฉวน พวกเขาไม่ได้ทำอะไรมากนัก พวกเขาจึงได้เพียงอันดับที่ 5-7

นอกจาก 7 อันดับแรกแล้ว ไม่มีลอร์ดจากพันธมิตรหยานหวงหรือพันธมิตรซานไห่ติดอันดับอีก ไม่ว่าจะเป็นเฟิงฉิวฮวง, ชุนหลงเตียนเซว่, กงเฉิงซี, ซาโพจุน หรือเฟิงฉิงหยาง พวกเขาทั้งหมดเป็นเพียงผู้ชมในการต่อสู้กับกลุ่มกบฏเท่านั้น

สำหรับม้ามิดทั้งสามที่ติดอันดับ โอหยางโซวคิดว่า พวกเขามาจากกองทัพพันธมิตรของตีเฉิน, จานกลาง หรือไม่ก็สีอั่งป้า

จากการจัดอันดับดังกล่าว พันมิตรซานไห่ดูล้มเหลวอย่างมาก มีเพียงโอหยางโซวและไปฮัวเท่านั้นที่ติดอันดับ ในขณะที่พันธมิตรหยานหวงเปล่งประกาย พวกเขาติดอันดับถึง 5 คน ซึ่งก็คือ ครึ่งหนึ่งของทั้งหมด

นอกจากนี้ สามคนสุดท้ายก็เป็นพันธมิตรของพันธมิตรหยานหวงอีกด้วย

มันอาจจะเรียกได้ว่า เป็นความพ่ายแพ้สำหรับพันธมิตรซานไห่

ถ้าโอหยางโซวไม่ได้คว้าตำแหน่งอันดับ 1 มาได้ พันมิตรซานไห่คงจะสูญเสียใบหน้าอย่างแท้จริง

ก่อนหน้านี้ โอหยางโซวได้คาดเดาเอาไว้แล้วว่า การจัดอันดับนี้จะแสดงถึงความอ่อนแอของพันธมิตรซานไห่ต่อส่วนอื่นๆของโลก

ในเรื่องนี้ โอหยางโซวทำได้เพียงถอนหายใจยาวออกมาเท่านั้น

ในขณะนั้น เสียงแฉ่งเตือนจากระบบก็ดังขึ้นที่หูของโอหยางโซว

“แจ้งเตือนระบบ : ขอแสดงความยินดีกับผู้เล่นฉิวหวู่ยี่ สำหรับการ
สร้างคุณูปการจำนวนมากในการกวาดล้างกลุ่มกบฏในปีที่ 2 ของโกอา คุณ
สามารถเลือกรับรางวัลพิเศษได้ โปรดเลือก!”

ในทันที หน้าจอเสมือนปรากฏขึ้นตรงหน้าของเขา พร้อมกับแสดงรางวัล 10
ชนิด

- 1 คะแนนการกุศล 20,000 แต้ม
- 2 แบบแปลนสิ่งก่อสร้างชั้นพิเศษ 1 ฉบับ
- 3 เงิน 50,000 เหรียญทอง
- 4 คู่มือเทคนิคการบ่มเพาะระดับกษัตริย์ 1 ฉบับ
- 5 โอกาสในการเปิดใช้งานสิ่งก่อสร้างชั้นซ่อนเร้น 1 ครั้ง
- 6 คู่มือเทคโนโลยี 1 ฉบับ
- 7 ไอเท็มเฉพาะ 1 ชิ้น
- 8 อุปกรณ์ระดับทองคำดำ 1 ชิ้น
- 9 คะแนนชื่อเสียง 100,000 แต้ม
- 10 รางวัลสุ่ม 1 ครั้ง

เมื่อได้เห็นรางวัลเหล่านี้ โอหยางโซวกลายเป็นน้ำลายไหล

ถ้าไม่มีใครรู้ว่ามันคืออะไร พวกเขาจะคิดว่ามันเป็นรายการสำหรับงาน
ประมุขขนาดเล็ก

“เมื่อไหร่กันที่โกอาใจกว้างเช่นนี้?”

ขณะที่โอหยางโซวกำลังเฝ้าอยู่ในตอนนี้ เสียงแฉิ่งเตือนจากระบบก็ดังขึ้นที่หูของเขา

“แฉิ่งเตือนระบบ : ผู้เล่นสามารถเลือก 3 สิ่ง เป็นรางวัลสุดท้ายได้ โปรดเลือก!”

“...”

เส้นเลือดสีดำปรากฏขึ้นบนใบหน้าของเขาทันที ‘อา... ไกอา เจ้าต้องการจะเล่นกับความรู้สึกของคนจริงๆ?’

ดูเหมือนว่า อันดับที่ 2 จะเลือกได้ 2 อย่าง และอันดับที่ 3 จะเลือกได้ 1 อย่าง ใครจะรู้ว่า ตัวเลือกทั้ง 10 ของพวกเขาจะเหมือนกันหรือไม่

3 ใน 10 โอหยางโซวคิดถึงเกี่ยวกับมันอย่างจริงจัง

“ข้าสามารถใช้วิธีการกำจัดตัวเลือกออกไปได้หรือไม่?” โอหยางโซวถาม

“ได้!”

“อืม... เงินและคะแนนชื่อเสียงไม่มีประโยชน์สำหรับข้าในตอนนี้ ข้าจะลบมันออกเป็นอย่างแรก”

มันไม่ใช่เรื่องง่ายๆเลย ที่จะได้รับโอกาสดีๆเช่นนี้ โอหยางโซวจึงมองข้ามรายการธรรมดาไปในทันที

ในฉับพลัน ตัวเลือกที่ 3 และ 9 หายไปจาหน้าจอเสมือน

“สำหรับคู่มือการบ่มเพาะระดับกษัตริย์ และอุปกรณ์ระดับทองคำดำ ระดับของมันต่ำเกินไป เอาพวกมันออก”

สำหรับคำกล่าวของเขา หากผู้เล่นคนอื่นๆได้ยิน พวกเขาคงจะมาบีบคอเขาด้วยความโกรธ

โชคดีที่โกอาไม่ได้มีอารมณ์เช่นผู้คน เกิดเสียง ชู! จากนั้น ตัวเลือกที่ 4 และ 8 ก็หายไป

เหลือเพียง 6 ตัวเลือก และเขาสามารถเลือกได้เพียงครั้งเดียวเท่านั้น

TWO Chapter 559 จางถึงหยู

“เอาตัวเลือกที่ 7 และ 10 ออก” โอหยางโซวกล่าว

ไม่ว่าจะเป็นไอเท็มพิเศษหรือรางวัลแบบสุ่ม คุณค่าของมันจะขึ้นอยู่กับสถานะโชคดีของผู้เล่น มันจึงไม่เหมาะกับโอหยางโซว ในฐานะลอร์ด เขาจะมุ่งเน้นไปที่ความสงบและมั่นคง เขาไม่คิดจะเป็นนักพนัน

จากตัวเลือกที่เหลือทั้งสี่ ตัวเลือกที่ 2 แบบเปลี่ยนสิ่งก่อสร้างขั้นพิเศษ และตัวเลือกที่ 5 โอกาสในการเปิดใช้งานสิ่งก่อสร้างขั้นซ่อนเร้น เป็นสิ่งที่เขาตัดสินใจเลือกแน่นอนแล้ว

ไม่จำเป็นต้องกล่าวก็รู้ว่า โอกาสในการเปิดใช้งานอาคารขั้นซ่อนเร้นแต่ละแห่งมีค่ามากเพียงใด

สำหรับโอกาสในการเปิดใช้งานสิ่งก่อสร้างชั้นช้อนเร้นนี้ มันจะทำให้โอหยาง
โหวสามารถเปิดใช้งานอาคารรับสมัครงาน หรือบ้านคำอธิษฐานแห่งเงินได้
แน่นอนว่า การเปิดใช้งานอาคารรับสมัครงานมีค่ามากที่สุด

ซึ่งมันจะมีความหมายว่า ในอีก 2 วัน โอหยางโหวจะสามารถเปิดใช้งาน
อาคารรับสมัครงานได้อย่างต่อเนื่อง

สุดท้าย โอหยางโหวจะต้องเลือกระหว่าง คะแนนการกุศลและคู่มือ
เทคโนโลยี และเขายังคงเลือกคะแนนการกุศล

แม้ว่ามันจะเป็นคะแนนการกุศลเพียง 20,000 แต้ม แต่ถ้ามันช่วยให้เขาเข้า
ใกล้ตำแหน่งดยุคได้เร็วขึ้น โอหยางโหวก็จะไม่ทิ้งโอกาสนั้น

สำหรับคู่มือเทคโนโลยี เขาทำได้เพียงแบกรับความเจ็บปวดจากการสูญเสีย
มันได้เท่านั้น

หลังจากที่โอหยางโหวเลือกแล้ว แฉ่งเตือนจากระบบก็ดังขึ้น

“แฉ่งเตือนระบบ : ขอแสดงความยินดีกับผู้เล่นฉีเยว่ห่วยี่ สำหรับการ
สร้างคุณูปการจำนวนมาก ในการกวาดล้างกลุ่มกบฏ ในปีี่ 2 ของโกอา,
รางวัลพิเศษ : คะแนนการกุศล 20,000 แต้ม, แบบแปลนสิ่งก่อสร้างชั้น
พิเศษ และโอกาสในการเปิดใช้งานอาคารชั้นช้อนเร้น 1 ครั้ง!”

เกิดเสียงซู่ จากนั้น แบบแปลนก็ปรากฏขึ้นบนมือของโอหยางโหว

ประกาศการเดินเรือ : สิ่งก่อสร้างประเภทที่แนะนำเส้นทางให้กับเรือ ตั้งอยู่ริม
ชายฝั่งหรือท่าเรือ

เงื่อนไขการก่อสร้าง : แบบแปลนอาคารเดินเรือ, ไม้ 5,000 หน่วย, อิฐ 10,000 หน่วย, หิน 5,000 หน่วย, เวลาในการก่อสร้าง : 5 วัน

ในสมัยราชวงศ์หมิง ปีที่ 10 ของจักรพรรดิหยงเล่อ พวกเขาได้สร้าง
อาคารสูง 100 เมตร ที่ปากแม่น้ำเซียงเจียง เพื่อช่วยเหลือเรือที่เดิน
ทางเข้า-ออกปากแม่น้ำ

นั่นเป็นครั้งแรกที่ประเทศจีนสร้างสัญญาณแสงขึ้น

ในช่วงเวลานั้น เจิ้งเหอได้เดินทางไปยังตะวันตก มันเป็นจุดสูงสุดของการ
เดินทางเรือในประวัติศาสตร์ราชวงศ์หมิง

ในบันทึกการเดินทางของโลก พวกเขาเริ่มใช้ไฟเป็นครั้งแรก ก่อนจะเปลี่ยน
มาใช้เทียน หลังจากนั้น พวกเขาก็ใช้น้ำมันปลาฉลาม, น้ำมันพืช, น้ำมันหมู
และน้ำมันเชื้อเพลิง ในที่สุด พวกเขาก็ได้พัฒนาอาคารสมัยใหม่ขึ้นมา

อีกเทคโนโลยีหนึ่งของอาคารตะวันตกก็คือ กระจกสะท้อนแสง ซึ่งจะ
ช่วยเพิ่มระยะที่แสงส่องถึงออกไปได้

อาคารสมัยใหม่ สามารถส่องแสงได้ไกลถึง 30 ไมล์ทะเล และแสงของ
มันก็มีความสว่างเทียบได้กับเทียนนับล้านๆ

ในฐานะที่เป็นสิ่งก่อสร้างขั้นพิเศษ อาคารมีความพิเศษบางอย่าง
ไม่อย่างนั้น เพียงแค่อาคารง่ายๆ ดินแดนซานไห่ก็สามารถจะสร้างขึ้นมา
ด้วยตัวเอง โดยไม่จำเป็นต้องมีแบบแปลน

ความพิเศษของมันก็คือ แสงของอาคาร

ตราบเท่าที่ใช้แบบแปลนในการก่อสร้างประการ ไกอาส่งแสงให้โดยอัตโนมัติ ระยะและความสว่างของแสงจะเทียบได้กับ 80% ของประการสมัยใหม่

ในยุคของการท่องเที่ยวทางทะเลนี้ มันจะมีอิทธิพลอย่างน่าเหลือเชื่อ

ด้วยการมีประการเดินเรือเหล่านี้ เหล่ากะลาสีในดินแดนซานไห่ รวมถึงเรือพ่อค้า จะมีระดับความปลอดภัยในการเดินทางทางเรือเพิ่มขึ้น

โอหยางโซวกำลังวางแผนที่จะสร้างประการเดินเรือหลายแห่งในพื้นที่อ่าวเป่ย์ไห่ และแม้แต่พื้นที่ห่างไกลอื่นๆด้วย

มันจะกลายเป็นเครื่องหมายของดินแดน

พื้นที่ต่างๆจะเต็มไปด้วยประการเดินเรือของดินแดนซานไห่

.....

ณ เมืองซานไห่, อาคารรับสมัครงาน

โอหยางโซวเข้ามาในอาคารรับสมัครงานอีกครั้ง จากนั้น เขาก็วางมือลงบนแผ่นไม้ แล้วเสียงแจ้เตือนจากระบบก็ดังขึ้น

“แจ้เตือนระบบ : ขอแสดงความยินดีกับผู้เล่นฉีเยว่หฺวู่ยี่ สำหรับการเปิดใช้งานอาคารชั้นช่อนเร้น มีโอกาสพิเศษ 1 ครั้ง ในการเปิดใช้งานสิ่งก่อสร้างระดับช่อนเร้น คุณต้องการจะใช้มันหรือไม่?”

“ใช่!”

โอหยางโซวหวังว่า จะใช้โอกาสนี้ รับสมัครขุนพลเรือได้

“แจ้งเตือนระบบ : ขอแสดงความยินดีกับผู้เล่นฉีเยว่หฺวู่ยี่ สำหรับการได้รับโอกาสรับสมัครผู้มีความสามารถพิเศษ คุณต้องการจะรับสมัครผู้มีความสามารถพิเศษเฉพาะ หรือผู้มีความสามารถพิเศษทางประวัติศาสตร์?”

“ผู้มีความสามารถพิเศษทางประวัติศาสตร์!”

โอหยางโซวไม่ได้ใส่ใจกับผู้มีความสามารถพิเศษทั่วไปมากนัก แม้ว่าเขาจะรับสมัครพวกเขา พวกเขาก็ไม่ได้ทำอะไรที่ส่งผลต่อดินแดนมากนัก เขาจึงเพียงให้ไปหนานผู่ มารับสมัครผู้มีความสามารถพิเศษที่นี้ในทุกๆเดือน

“แจ้งเตือนระบบ : ขอแสดงความยินดีกับผู้เล่นฉีเยว่หฺวู่ยี่ สำหรับการรับสมัคร บุคคลทางประวัติศาสตร์ระดับจักรพรรดิ-จางถึงหยู หักเงิน 100 เหรียญทองโดยอัตโนมัติ!”

แสงสีขาวเปล่งออกมา จากนั้น นักวิชาการวัยกลางคน ก็เดินออกมาจากประตูเทเลพอร์ต “คำนับท่านลอร์ด!” คนผู้นี้มีใบหน้าที่น่าจดจำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ดวงตาที่ดูเฉียบคมของเขา สายตาของเขาอาจทำให้คนที่ถูกเขามองหวาดกลัวได้

ที่น่าสนใจก็คือ เขามีผลเป่ยาว

ไม่ต้องสงสัยเลยว่า เขาเป็นข้าราชการจากราชวงศ์ชิง

ในความเป็นจริง โอหยางโซวค่อนข้างจะคุ้นเคยกับจางถึงหยูจากประวัติศาสตร์ และเขาก็มีความความเคารพบูชาต่อบุคคลผู้นี้เป็นอย่างมาก ดังนั้น แม้ว่าโอหยางโซวจะไม่สามารถรับสมัครขุนพลเรือได้ แต่เขาก็คงมีอารมณ์เป็นอย่างมาก

จางถึงหยู หรือเป็นที่รู้จักกันในชื่อ เหิงเฉิง เขาเกิดที่เมืองถง ในมณฑลอานฮุย

เขาผ่านการสอบของจักรวรรดิ เป็นนักวิชาการในปีที่ 39 ของจักรพรรดิคังซี เขาเรียนที่สถาบันหนานหลิม จากนั้น เขาก็เข้าสู่ห้องอ่านหนังสือใต้ ในสมัยจักรพรรดิคังซี เขาเป็นผู้ช่วยเจ้ากรมลงทัณฑ์, ในสมัยจักรพรรดิหยงเจิ้ง เขาทำหน้าที่เป็นเสนาบดีพิธีการ, เสนาบดีด้านภาษีอากร และเสนาบดีด้านการปกครองพนักงานราชการ เขาเป็นสมาชิกสภาใหญ่ และกลุ่มที่มีความสำคัญอื่นๆ

ในช่วงท้ายของสมัยจักรพรรดิคังซี และช่วงเริ่มต้นของสมัยจักรพรรดิหยงเจิ้งนั้น เขาได้ปรับปรุงระบบที่หละหลวมและทำให้ระบบการทหารสมบูรณ์มากขึ้น

จางถึงหยูรับใช้จักรพรรดิคังซี, จักรพรรดิหยงเจิ้ง และจักรพรรดิเฉียนหลง เขาถือได้ว่าเป็นข้าราชการ 3 แผ่นดิน หลังจากที่เขาตาย เขาได้ถูกยกยอมรับให้มีป้ายวิญญาณในวัดบรรพบุรุษของจักรพรรดิ เป็นเป็นชาวฮั่นเพียงคนเดียวที่ได้เข้าไปอยู่ในนั้น

เพียงแค่นี้ ก็เพียงพอที่จะแสดงถึงความสามารถของจางถึงหยูแล้ว

ถ้าเขาไม่ได้เกิดมาในสมัยราชวงศ์ชิง เขาอาจจะกลายเป็นมหาเสนาบดีในรุ่นของเขา

โอหยางโชวก้าวไปประคองเขาและกล่าวด้วยความนับถือว่า “ท่านจางโปรด ลุกขึ้นเถิด!”

จากนั้น โอบายโชวกิพาจางถึงหยูออกจากอาคารรับสมัครงาน และถือโอกาสนั้นตรวจสอบสถานะของเขา

ชื่อ : จางถึงหยู

ราชวงศ์ : ราชวงศ์ชิง

อัตลักษณ์ : ข้าราชการแห่งดินแดนซานไห่

อาชีพ : ข้าราชการพลเรือน

ความจงรักภักดี : 75

ความเป็นผู้นำ : 55

กำลัง : 30

สติปัญญา : 85

การเมือง : 90

ลักษณะพิเศษ : วัฒนธรรมกลมเกลียว(ความซื่อสัตย์ในดินแดน เพิ่มขึ้น 35%, ประสิทธิภาพ เพิ่มขึ้น 30%, มาตรฐานวัฒนธรรมของประชาชน เพิ่มขึ้น 10%, มาตรฐานการปกครอง เพิ่มขึ้น 25%)

การประเมิน : จางถึงหยู เป็นข้าราชการพลเรือนที่โดดเด่น และเขาได้รับการยกย่องทั้งด้านบุคลิกและจริยธรรมของเขา มีทักษะด้านวรรณกรรมอย่างมาก, เขาทำการรวบรวมประวัติศาสตร์ราชวงศ์หมิง ในปี 1739, จางถึงหยูเสียชีวิตจากการเจ็บป่วยในปี 1755 และเขาได้รับการยอมรับให้มีป้ายวิญญาณในวัดบรรพบุรุษจักรพรรดิ ตามประสงค์ของจักรพรรดิหยงเจิ้ง

